

Ved den lejlighed fremførte vi et ønske om, at man gjorde noget tilsvarende for uddannelserne under Kulturministeriet. Det var ikke noget, som den daværende regering på dette tidspunkt var parat til. Måske var der heller ikke penge til det, det tør jeg ikke sige, men man var i hvert fald ikke parat til det på det tidspunkt. Derfor er det selvfølgelig udmærket, at man nu kommer med nogle ideer svarende til de ideer, som vi efterlyste på det tidspunkt.

Vi har det ikke sådan, at bare fordi den daværende regering ikke nåede at fremsætte det, inden den daværende regering gik af, så må den ikke komme med det nu. Grunden til, at den daværende regering gerne ville have fortsat som regering, var vel også, at de havde nogle ting, de stadig væk gerne ville have gennemført; det blev så ikke tilfældet. Men det er da klart, at det havde været lykkeligt, hvis vi havde kunnet gennemføre det allerede for godt et år siden.

Jeg kan forstå på kulturministeren, at regeringen kommer med en række forslag på det her område. Nu er der så det her med at lave en flerårsaftale: Det er selvfølgelig en række ting, som har kvalitative løft i sig, og hvor man fra Folketingets side sikrer, at de midler, der anvendes, også anvendes kvalitativt rigtigt, og at man styrker uddannelsen, men der ligger som regel også det i det, at man mener, det måske kan koste nogle penge og i hvert fald, at der er en sikkerhed for, at de bevillinger, man får i en periode, ikke lige pludselig bliver skåret ned.

Det er jo så et spørgsmål, hvordan den nuværende regering er indstillet i forbindelse med at lave en flerårsaftale. Vi vil meget gerne diskutere flerårsaftaler. Vi synes i øvrigt, at når man kan lave flerårsaftaler inden for militæret og inden for politiet, så man ikke kan røre det de følgende år; var det rart nok også på andre områder at få lavet flerårsaftaler, så man vidste, at det var noget, man kunne regne med i de kommende år.

Når man så ser på den nuværende regering med hensyn til flerårsaftaler, som ellers var lavet af andre partier, og som den nuværende regering selvfølgelig ikke politisk er forpligtet til at overholde, overhovedet ikke, bliver man alligevel noget bekymret, fordi regeringen ikke lægger så meget vægt på, at en flerårsaftale og kvalitet også koster penge.

Jeg ved i hvert fald, at den daværende konservative uddannelses-, forsknings- og kulturordfører tidligere lagde meget vægt på, at der var en anden regering, at det var vigtigt, at de økonomiske midler var med i forbindelse

med en flerårsaftale. Men sådan er der jo en del, der skifter, når man skifter post. Nu er vi jo nogle, der har den samme post hele tiden, så derfor behøver vi ikke at skifte holdning. Det havde jeg nu ikke tænkt mig at gøre under nogen omstændigheder.

Vi synes, det er fornuftigt, at man inden for de uddannelser, der er tale om her, prøver at se på, at disse uddannelser, uanset om de hører under Kulturministeriet eller under Undervisningsministeriet, i det omfang det kan lade sig gøre, bliver opbygget på samme måde, og at man får mulighed for at overføre kompetencer, som man har opnået ét sted, til et andet sted, altså meritoverførsel.

Der er i beslutningsforslaget en forskel i forhold til det, som ministeren sagde, men det kan godt være, den er rent sproglig og ikke tilsigtet, for her står: »de kunstneriske uddannelser under Kulturministeriet«. Nu er der altså også uddannelser under Kulturministeriet, som jeg ikke opfatter som specielt kunstneriske – bibliotekaruddannelsen synes jeg ikke nødvendigvis kan kaldes en kunstnerisk uddannelse – men jeg går ud fra, at forslagsstillerne mener, at det sådan set er alle uddannelser under Kulturministeriet, der skal have en flerårsaftale. Det er i hvert fald det, der er vores opfattelse.

I det hele taget er det jo en tilfældighed, at der er nogle uddannelser, der er placeret i ét ministerium i forhold til et andet. Jeg havde sådan set håbet på og vel også forventet, at den nuværende regering, når den ville have den der voldsomme omrokning af ressorter ministerierne imellem, havde set alle uddannelser under ét. Men det er jo statsministerens prærogativ, det er alene hans kompetence at placere ansvarsopgaver. Det kan være, at der i det her tilfælde også var andre hensyn, der skulle tages, nemlig hensynet til, at der jo er to partier i regeringen, og at den post, som kulturministeren har, så ville have fået mindre tyngde, og at der derfor var politiske grunde til, at man ikke gjorde det. For vi synes sådan set, at en række af de uddannelser, der er under Kulturministeriet, lige så godt kunne ligge under henholdsvis Undervisningsministeriet og Forskningsministeriet, hvis der for Forskningsministeriets vedkommende er tale om lange, videregående uddannelser.

Kl. 15.30

Hele intentionen med det her forslag kan vi altså være enige i, og vi deltager også gerne i drøftelser med ministeren om at komme med ændringer. Vi må se, hvad vi kan blive enige om.